

Trein loopt in den Val

Techniek van het „Stukje Kaas en de Muis” toegepast

De W-Brigade heroverft een
Trein voor de S.S.

ZONDER BLOEDVERGIETEN.

Ergens Zuid van Tjiandjoer loopen aardige treintjes. Op deze baanvakken — zoo is gelooven wij de vakkundige spoorwegterm — laten de terroristen hun „sneltreinen” tuffen. De wijze waarop het spoorwegmaterieel behandeld, of beter gezegd mishandeld wordt, zouden den heer Monsees en zijn S.S.-mensen de haren ten berge doen rijzen, maar het materieel rijdt.

Nu is dat op zichzelf niet zoo'n vermeldenswaardig feit. Zij, die als P.O.W.-er het „voorrecht” hebben gehad om opgepropt in goederenwagens over Java getransporteerd te worden, weten daarvan genoeg mee te praten.

Anders wordt het intusschen, wanneer deze „Merdeka”-spoor-tjes tot onder de rook van Tjiandjoer komen, zooals tot voor kort het geval was.

Niet zoo heel lang geleden kon men deze treintjes bijna dagelijks vanuit Soekaboemi in de richting Tjiandjoer op zien gaan. Vlak onder den neus der Nederlandsche militairen werden onder vroolijk gefluit goederen en allerlei andere goederen opgehaald. Ook daarmee zou men eventueel vrede kunnen hebben, wanneer wij ook in het nuttig effect van deze verbinding mochten deelen. Hiertegen hadden de terroristische spoorwegmagnaten echter principieele bezwaren.

De W-Brigade zou zichzelf niet geweest zijn, wanneer aan deze ietwat zonderlinge situatie niet een eind zou zijn gemaakt. Nu was dat niet zoo'n gemakkelijk geval. Men kon natuurlijk de rails opbreken en zodoende ontslagen zijn van dit tergende treintje. U voelt echter lezer, dat was de aardigheid niet. Per slot zitting wij hier op Java niet dik in ons rollend spoorwegmaterieel, zoodat een poging gedaan moest worden om het treintje zelf te bemachtigen. Dies kregen de knapste koppen

opdracht een oplossing van deze puzzle te zoeken. Na eenig praten werd de oplossing gevonden, simpel en eenvoudig en gebaseerd op de techniek van het stukje kaas, waarmede een muis gevangen wordt.

De lokkende voorraad groenten en andere goederen in de kampong Tjilakoe diende in dit schema als het stukje kaas, terwijl een ingenieus instrument verder weg op het baanvak deed als veer, welke den muizenval moest dichtslaan. De genisten van de Iste Veld Cie. der Genie in Tjiandjoer hadden een instrument vervaardigd, waardoor de baan vernield werd, nadat de trein was gepasseerd.

In spanning werd het volgende optreden van het treintje afgewacht. Helaas het treintje had ook dit met een echte muis gemeen, dat het niet onmiddellijk „toebeet”. Eindelijk werd het wachten echter beloond. Op een goeden dag naderde het treintje vriendelijk puffend en blazend de ongeluksplaats, zijn aanwezigheid extra vermeldend door een vroolijk fluiten.

Wanneer er elders niet behoorlijk gepaft was, had men in de stilte veroorzaakt door de spanning een speld kunnen hooren vallen.

Zou het lukken, zou het niet lukken?

Een behoorlijke klap bracht een einde aan deze spanning. Alles was conform het programma verlopen.

Voor de terroristische passagiers van het treintje was het beslist een minder prettige gewaarwording te ontdekken, dat zij afgesloten waren van het voor hen veilige Westen. De heeren wisten niets beters te doen, dan de terugreis loopende te aanvaarden. Het pleit voor hun reactie-vermogen, dat zij zóó snel verdwenen waren, dat onze troepen, die onmiddellijk waren uitgetrokken wel den trein, maar geen der inzittenden aantroffen.

Men treurde hier niet al te veel over. Hoofdzaak was dat men het treintje had. De vangst viel buitengewoon mee. Behalve enkele, in goeden staat verkeerende, wagens trof men een berglocomotief aan van het allernieuwste type.

De spoorweg-lui onder de genisten waren niet weg te slaan van deze berglocomotief. Onder hun vakkundige leiding werd het geheel naar Tjiandjoer gereden, waar dit „muisje” op grootcheepsche wijze werd ingehaald.